Patagotitan

Patagotitan – rodzaj wymarłego dinozaura z grupy zauropodów.

Spis treści

Systematyka
Budowa
Znalezisko
Paleoekologia
Przypisy

Systematyka

Patagotitan zalicza się do tytanozaurów, zróżnicowanej grupy zauropodów, która powstała w jurze późnej i rozwijała się dalej w kredzie. Wśród tytanozaurów zalicza się go do Eutitanosauria i do mniejszego kladu Lognkosauria[1].

Rodzaj opisany został przez Carballido i współpracowników w 2017 na łamach Proceedings of the Royal Society B. Nazwa rodzajowa odwołuje się swym pierwszym członem *Patago-* do Patagonii w Ameryce Południowej, na terenie której znaleziono szczątki dinozaura. Drugi człon tejże nazwy *titan* bierze swój źródłosłów z greki[1] od określenia przejmujących lękiem mitologicznych synów Uranosa i Gai, zbuntowanych przeciw ojcu i strąconych do Tartaru[2][3]. Odniesienie to ma wedle autorów symbolizować siłę i ogromną wielkość nowo opisywanego stworzenia. Z kolei epitet gatunkowy jedynego wyróżnianego gatunku *mayorum* honoruje rodzinę Mayo, której badacze chcieli w ten sposób podziękować za gościnność okazaną podczas prowadzenia przez nich wykopalisk[1].

Autorzy pracy ustanawiającej nowy rodzaj umieścili go zarazem na drzewie rodowym Titanosauria, konkretnie w Eutitanosauria[1] (uproszczono):

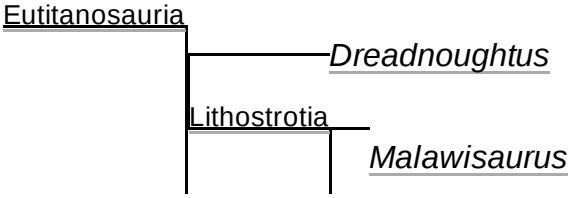

Patagotitan	
Carballido *et al.*. 2017	
Okres istnienia: 101 mln lat temu	
PreЄЄ O S D C P T J K Pg N Q	
Kość udowa	
Systematyka	
Domena	eukarionty
Królestwo	zwierzęta
Typ	strunowce
Podtyp	kręgowce
Gromada	zauropsydy
Podgromada	diapsydy
Nadrząd	dinozaury
Rząd	dinozaury gadziomiedniczne
Podrząd	zauropodomorfy
Infrarząd	zauropody
(bez rangi)	tytanozaury
(bez rangi)	Eutitanosauria
(bez rangi)	Lognkosauria
Rodzaj	***Patagotitan***
Gatunki	
P. mayorum	

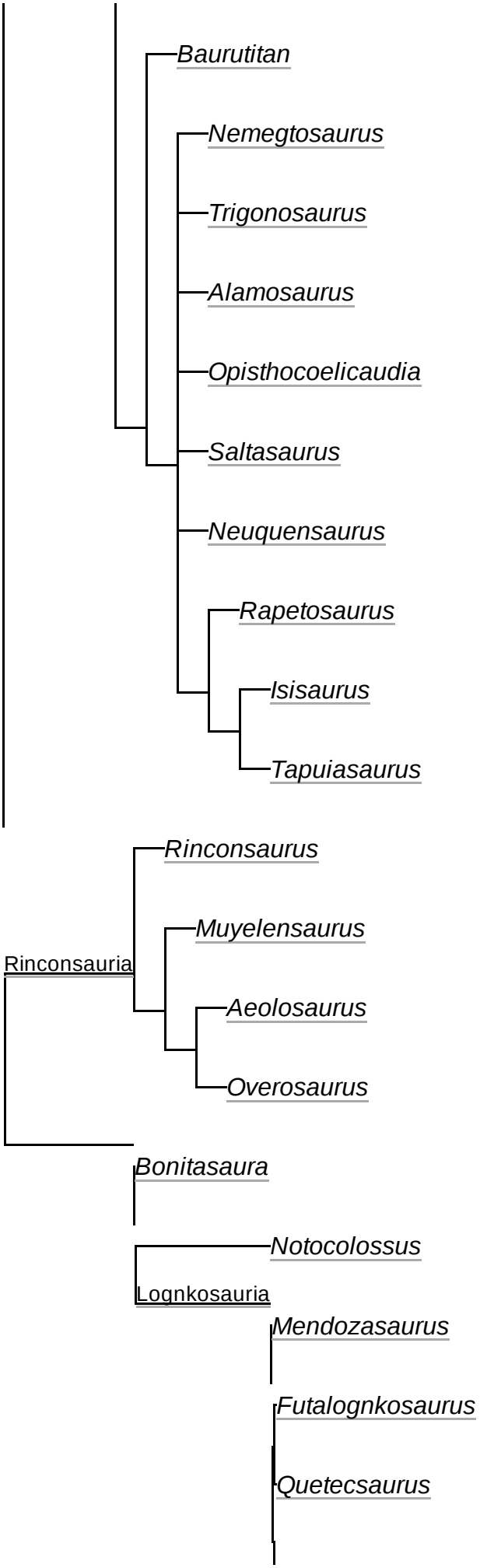
Baurutitan
Nemegtosaurus
Trigonosaurus
Alamosaurus
Opisthocoelicaudia
Saltasaurus
Neuquensaurus
Rapetosaurus
Isisaurus
Tapuiasaurus
Rinconsauria
Rinconsaurus
Muyelensaurus
Aeolosaurus
Overosaurus
Bonitasaura
Notocolossus
Lognkosauria
Mendozasaurus
Futalognkosaurus
Quetecsaurus

Puertasaurus

Drusilasaura

Argentinosaurus

Patagotitan

Budowa

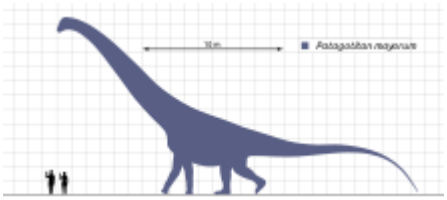

Porównanie wielkości *P. mayorum* i człowieka

Patagotitan był w momencie odkrycia największym znanym tytanozaurem, a także największym zauropodem i dinozaurem zarazem. Jego masę szacuje się na 69 ± 17 ton. Jak zauważają autorzy, jest to o 15% więcej, niż w poprzednim największym oszacowaniu masy tytanozaura tą samą metodą, poczynionym dla rodzaju *Dreadnoughtus*[1].

Znalezisko

Znalezione szczątki należą do najbardziej kompletnych wśród tytanozaurów. Znaleziono przynajmniej 6 okazów tego zwierzęcia, zmarłych najprawdopodobniej w miejscu, gdzie je odkryto. Wszystkie znaleziono w tym samym kamieniołomie, na terenie formacji Cerro Barcino, którą datuje się na koniec albu, 101,62 ± 0,18 milionów lat temu. Warstwa, w której znajdowały się skamieliny, miała prawie trzy i pół metra grubości. Budowały ją piaskowce i mułowce[1].

Holotyp znajduje się w posiadaniu Museo Paleontologico Egidio Feruglio w Trelew na terenie Argentyny. Oznaczono go MPEF-PV 3400. Składają się nań liczne kręgi (przedni i 2 środkowe szyjne, 3 przednie, 2 środkowe i 2 dystalne grzbietowe, 6 ogonowych wraz z trzema szewronami), żebra, obie płyty mostka, kość łopatkowo-krucza, obie kości łonowe i udowe. Oprócz holotypu ustanowiono również paratypy. Prawdopodobnie są to okazy młode, które padły przy zbiorniku wodnym. Lokalizacja typowa opisana została jako La Flecha w argentyńskiej prowincji Chubut[1].

Paleoekologia

Rodzaj skał, wśród których znaleziono zwierzęta, wskazuje na równinę zalewową. Znalezione osobniki to okazy młodociane, prawdopodobnie gromadziły się wokół zbiornika wodnego i zmarły w jego otoczeniu. Autorzy zwracają uwagę[1], że obecnie w podobny sposób umierają słonie[4].

Przypisy

1. Carballido Jose, Diego Pol, Alejandro Otero, Ignacio A. Cerda, Leonardo Salgado, Alberto C. Garrido, Jahandar Ramezani, Nestor R. Cuneo & Javier Marcelo Krause. *A new giant titanosaur sheds light on body mass evolution among sauropod dinosaurs* (https://www.researchgate.net/publication/319007972_A_new_giant_titanosaur_sheds_light_on_body_mass_evolution_among_sauropod_dinosaurs). „Proceedings of the Royal Society B”. 284, s. 20171219, 2017. researchgate. Royal Society Publishing. DOI: 10.1098/rspb.2017.1219 DOI: 10.1098/rspb.2017.1219 (https://doi.org/DOI:) (ang.).

2. Jan Parandowski: *Mitologia*. Warszawa: czytelnik, 1979, s. 38. ISBN 83-07-00233-8.
3. Joël Schmidt: *Słownik mitologii greckiej i rzymskiej*. Katowice: Książnica, 2006, s. 320, seria: Słowniki Encyklopedyczne Książnicy. ISBN 978-83-7132-841-1.
4. A. Conybeare & Gary Haynes. *Observations on Elephant Mortality and Bones in Water Holes* (https://www.cambridge.org/core/journals/quaternary-research/article/div-classtitleobservations-on-elephant-mortality-and-bones-in-water-holesdiv/2E6E48A6E7CA34B1A1DAB6BA59DFA69F). „Quaternary Research". 22, s. 189-200, 1984 (ang.).

Źródło: „https://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Patagotitan&oldid=58730468"

Tę stronę ostatnio edytowano 8 lut 2020, 03:46. Tekst udostępniany na licencji Creative Commons: uznanie autorstwa, na tych samych warunkach (http:https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.pl), z możliwością obowiązywania dodatkowych ograniczeń. Zobacz szczegółowe informacje o warunkach korzystania (http:https://foundation.wikimedia.org/wiki/Warunki_korzystania).